

Izmantojot dievišķo lūgšanas dāvanu

Elders Ričards Dž. Skots
no Divpadsmit apustuļu kvoruma

Lūgšana ir dievišķa dāvana no mūsu Debesu Tēva katrai dvēselei.

Šī konference iesākās ar dziļi iedvesmojošu klasisku dziesmu „Saldā lūgšanas stunda,” kuru izpildīja lieliskais Mormonu Tabernakla koris. Pazīstamās rindiņas mums atgādina, ka lūgšana ir labsajūtas, atvieglojuma un aizsardzības avots, ar prieku dāvāts no mūsu mīlošā un līdzjūtīgā Debesu Tēva.

Lūgšanas dāvana

Lūgšana ir dievišķa dāvana no mūsu Debesu Tēva katrai dvēselei. Padomājiet: pilnīga Visaugstākā Būtne, visu zinoša, visu redzoša, visuvarena Personība, mudina jūs un mani, mūs tik niecīgus, sarunāties ar Viņu kā ar savu Tēvu. Patiesībā, zinot, cik izmisīgi mums nepieciešama Viņa vadība, Viņš pavēl „lūgt balsī, tāpat kā savā sirdī; jā, pasaules priekšā tāpat kā slepenībā, publiski tāpat kā personiski.”¹

Neatkarīgi no tā, kādā stāvoklī mēs esam, pazemīgi vai augstprātīgi, nabagi vai bagāti, brīvi vai nebrīvi, izglītoti vai neizglītoti, mīlēti vai pamesti, mēs varam vērsties pie Viņa. Mums nav jānorunā satikšanās. Mūsu lūgums var būt īss vai var aizņemt tik daudz laika, cik nepieciešams. Tā var būt gara pateicības un mīlestības izpausme vai arī neatliekama lūgšana pēc palīdzības. Viņš ir radījis neskaitāmus visumus un apdzīvinājis tos ar pasaulēm. Tomēr jūs un es varam runāt ar Viņu personiski, un Viņš vienmēr atbildēs.

Kā mums jālūdz?

Mēs lūdzam mūsu Debesu Tēvam Viņa Mīlotā Dēla, Jēzus Kristus, svētajā Vārdā. Visefektīvākā lūgšana ir tad, kad mēs tiecamies kļūt morāli tīri un paklausīgi, ar cienīgiem iemesliem un gataviem darīt to, ko Viņš prasīs. Pazemīga un pašāvēģa lūgšana sniedz vadību un mieru.

Neuztraucieties par neveikli izteiktajām jūtām. Vienkārši runājiet ar savu līdzjūtīgo un saprotošo Tēvu. Jūs esat Viņa mīļie bērni, kurus Viņš mīl pilnīgi un kuriem Viņš grib palīdzēt. Kad jūs lūdzat, apzinieties, ka Debesu Tēvs ir jums līdzās un ka Viņš klausās.

Uzlabotas lūgšanas atslēga ir iemācīties uzdot pareizos jautājumus. Pārdomājiet, kā izmainīt lietu lūgšanu, kas jums ir vajadzīga, uz patiesu tiekšanos pēc tā, ko Viņš vēlas jums. Kad esat uzzinājuši Viņa gribu, lūdziet, lai jums būtu spēks to izpildīt.

Ir daudz iemeslu, kāpēc jūs varat just distanci starp sevi un Tēvu. Lai vai kas tas būtu, ja jūs turpināsiet lūgt pēc palīdzības, Viņš jūs vadīs darīt to, kas atjaunos jūsu pašāvēģību uz to, ka Viņš ir blakus. Lūdziet pat tad, kad jums nav vēlšanās lūgt. Reizēm kā bērns jūs varat rīkoties nepareizi un sajūties, ka nevarat griezties pie Tēva ar problēmu. Tieši tad jums

jo vairāk vajag lūgt. Nekad nedomājiet, ka esat necienīgi lūgt.

Es prātoju, vai mēs maz varam izprast lūgšanas milzīgo spēku, līdz mēs neesam sadūrušies ar nepārvaramu, neatliekamu problēmu un saprotam, ka nav mūsu spēkos to atrisināt. Tad mēs vērsīsimies pie mūsu Tēva pazemīgā atziņā, ka esam pilnīgi atkarīgi no Viņa. Palīdz tas, ja varam atrast klusu vietu, kur mūsu jūtas var tikt izteiktas skaļi tik ilgi un intensīvi, cik tas ir nepieciešams.

Es to esmu darījis. Reiz man bija gadījums, kas man sagādāja milzīgas raizes. Tas nebija saistīts ar nepaklausību vai grēku, bet gan ar vitāli svarīgām cilvēciskām attiecībām. Kādu laiku es izlēju savu sirdi neatlaidīgā lūgšanā. Lai cik es centos, es nevarēju rast risinājumu, ne arī miera sajūtas sevī. Es lūdzu pēc palīdzības no Mūžīgā Tēva, kuru es biju iepazinis un kuram es pilnībā uzticējos. Es nevarēju saskaņot ceļu, kurš vestu uz mieru, svētību, kurā priecāties. Miegš ņēma virsroku. Kad es piecēlos, manī bija pilnīgs miers. Es atkal noņemtos ceļos nopietnā lūgšanā un jautāju: „Kungs, kā tas ir noticies?” Savā sirdī es zināju atbildi—tā bija Viņa mīlestība un Viņa rūpes par mani. Šāds ir patiesas lūgšanas līdzjutīgajam Tēvam spēks.

Es esmu daudz mācījies par lūgšanu, klausoties prezidenta Hinklija lūgšanās mūsu sanāksmēs. Jūs varat no viņa mācīties, cītīgi studējot viņa īpašo publisko lūgšanu 2001. gada oktobrī, kurā tika aizlūgts par Debesu Tēva bērniem visā pasaulē. Viņš lūdza no sirds, nevis no iepriekš sagatavota manuskripta. (Šī lūgšana ir publicēta šīs runas beigās.)

Studējiet šo lūgšanu un jūs redzēsiet, ka tajā nav liekulīgas atkārtotības, lielības citu priekšā, kā reizēm liekas. Viņš daiļrunīgi savieno vienkāršus vārdus. Viņš lūdza kā pazemīgs, pašāvēģis dēls, kurš labi pazīst savu Debesu Tēvu. Viņš ļauj uz to, ka Viņa atbilde nāks tad, kad tā būs visvairāk vajadzīga. Katra lūgšana ir veltīta noteiktam mērķim, ar skaidru izklāstu, kur ir vajadzīgs risinājums, kā arī, ar vairāk kā nepieciešams, pateicību par noteiktām, pamanītām svētībām. Viņa spontānās lūgšanas ir kā smalki apstrādātas rotaslietas, klusa liecība, kas ir ieņēmusi būtisku lūgšanas vietu viņa dzīvē daudzus jo daudzus gadus.

Kā uz lūgšanām tiek atbildēts?

Jums varētu palīdzēt dažas patiesības, kā tiek atbildēts uz lūgšanām

Bieži vien, kad mēs lūdzam pēc palīdzības ar noteiktu nodomu, Debesu Tēvs mums dos vieglus pamudinājumus, kas liek mums domāt, izrādīt ticību, strādāt, reizēm piepūlēties, un tad darboties. Tas ir process soli pa solim, kas ļauj mums saskaņot iedvesmotas atbildes.

Esmu atklājis, ka tas, kas dažkārt liekas nepārvarama komunikācijas barjera, ir liels solis, kas jāspēr ticībā. Reti kad jūs saņemsit pilnīgu atbildi uzreiz. Tā nāks pa drusciņai, pa gabaliņam, lai jūsu spējas augtu. Katrai drusciņai sekojot ticībai, jūs tiksit vadīti līdz nākamajai porcijai, līdz jums būs visa atbilde. Šis paraugs no jums prasa ticību tam, ka Debesu Tēvs spēj atbildēt. Tas noved pie personiskās izaugsmes, lai arī reizēm tas ir

grūti.

Viņš vienmēr dzirdēs jūsu lūgšanas un noteikti uz tām atbildēs. Tomēr reti būs tā, ka jūs saņemsit atbildi, vēl esot uz ceļiem un lūdzot, pat tad, kad jūs lūdzat pēc momentānas atbildes. Drīzāk, viņš jūs iedvesmos klusos brīžos, kad Svētais Gars var vislabāk aizskart jūsu prātu un sirdi. Tādēļ jums jāmeklē klusi brīži, lai atpazītu, kad tiek atbilde un stiprināti. Viņa paraugs mudina jūs augt.

Prezidents Deivids O. Makejs liecināja: „Tā ir tiesa, ka atbildes uz mūsu lūgšanām ne vienmēr var nākt tieši un uzreiz, ne arī veidā, kā mēs sagaidām; taču tās nāk, un tas notiek laikā un veidā, kas vislabāk atbilst tā interesēm, kurš ir lūdzis.”³ Esiet pateicīgi, ka dažkārt Dievs pieļauj, ka jūs ilgu laiku cīnāties, pirms nāk atbilde. Jūsu raksturs stiprināsies, jūsu ticība palielināsies. Starp šīm divām lietām ir saikne: jo lielāka ir jūsu ticība, jo stiprāks ir jūsu raksturs, un rakstura nostiprināšana vairo spējas paaugstināt ticību daudz spēcīgāk.

Reizēm Tas Kungs sniegs jums atbildi, pirms jūs lūdzat. Tas var notikt, ja jūs neapzināties briesmas vai arī darāt kaut ko nepareizi, kļūdaini domājot, ka tas ir pareizi.

Tas ir tik smagi, kad patiesa lūgšana par kaut ko, ko tu tik ļoti vēlies, netiek atbildēta veidā, kādā tu vēlies. To ir gūti saprast, kāpēc, izrādot stipru ticību darbos, pareizi dzīvojot, netiek dāvāts vēlams rezultāts. Glābējs mācīja: „Viss, ko jūs lūgsit Tēvam Manā Vārdā, tiks jums dots, *kas jums ir noderīgs*.”⁴ Reizēm ir grūti ieraudzīt, kas jums ir *labs* vai *noderīgs* vēlākam laikam. Jūsu dzīve būs vieglāka, kad jūs pieņemsit, ka tas, ko Dievs dara jūsu dzīvē, ir jūsu mūžīgajam labumam.

Jums ir lūgts meklēt atbildes uz savām lūgšanām.⁵ Paklausiet Skolotāja padomam „noskaidrot to savā prātā.”⁶ Bieži, kad jūs domāsit par risinājumu, tiecoties pēc apstiprinājuma, ka atbilde ir pareiza, palīdzība tiks sniegta. Tas var notikt caur jūsu lūgšanām, vai kā Svētā Gara ietekme, bet citreiz caur citu cilvēku darbībām.⁷

Šis Oliveram Kauderijam dotais padoms par lūgšanu var palīdzēt arī jums:

„Lūk . . . tu domāji, ka Es tev to došu, kad tu pats nepūlēsi, izņemot tikai, kā palūgt Man.

. . . Tev ir jānoskaidro tas savā prātā; tad . . . jāprasa Man, vai tas ir pareizi. . . tava sirds tevī degs; tādējādi tu jutīsi, ka tas ir pareizi.”⁸

Atbilde nāk kā sajūtas ar attiecīgu pārlicību. Glābējs nosaka divus atšķirīgus ceļus: „Es pateikšu tev tavā prātā un tavā sirdī ar Svēto Garu.”⁹

Atbildes mūsu prātam un sirdij ir Svētā Gara ziņas mūsu gariem. Man atbilde prātam ir ļoti konkrēta kā diktēti vārdi, kamēr sirdij tā ir vispārīga, kā sajūta lūgt vairāk.¹⁰

Bet Tas Kungs paskaidro: „Bet, ja tas nav pareizi . . . tev būs prāta stulbums”¹¹ Man tās ir

nenoteiktības, diskomforta sajūtas.

Oliveram Kauderijam tika mācīts cits veids, kādā tiek saņemts apstiprinājums: „Vai Es neiedvesu mieru tavā prātā attiecībā uz šo lietu?”¹² Miers ir tā sajūta, kuru personiski es sajūtu kā apstiprinājumu visbiežāk. Kad esmu bijis satraukts par kādu nopietnu lietu, neveiksmīgi to cenšoties atrisināt, es ticībā turpināju darīt, kas jā dara. Vēlāk nāca visaptverošs miers, atrisinot manas bažas, tā kā Viņš to bija solījis.

Dažas nesaprašanas saistībā ar lūgšanu var tikt izskaidrotas, saprotot, ka Svētie Raksti nosaka efektīvas lūgšanas principus, bet tie nedod atbildi, *kad* atbilde tiks sniegta. Patiesībā, Viņš atbildēs vienā no *trim* veidiem. Pirmais, jūs varat sajūst mieru, atbalstu un pārliecību, kas apstiprina, ka jūsu lēmums ir pareizs. Otrais, jūs varat sajūst šaubas, domu apstulbumu, kas norāda, ka jūsu izvēle ir nepareiza. Vai arī trešais, un šis ir grūtākais, jūs varat nesajūst neko.

Ko jūs darāt, kad jūs esat uzmanīgi gatavojušies, karsti lūguši, gaidījuši piemērotu laiku atbildei, un vēl aizvien nejutat nekādu atbildi? Jums gribētos izteikt pateicību, jo tā ir Viņa uzticības izpausme. Kad jūs dzīvojat cienīgi un jūsu izvēle ir saskaņā ar Glābēja mācībām, un jums ir jā rīkojas, turpiniet uzticoties. Jums esot jūtīgiem pret Gara pamudinājumiem, viena no divām lietām attiecīgajā laikā parādīsies: vai nu pienāks prāta stulbums, norādot uz nepareizu izvēli, vai arī miers vai degšana sirdī, apstiprinot izvēles pareizumu. Dzīvojot taisnīgi un rīkojoties ar uzticību, Dievs neļaus jums aiziet pārāk tālu bez brīdinājuma, ja jūs esat pieņēmuši nepareizu lēmumu.

Pateicība par lūgšanas dāvanu

Svarīgs lūgšanas aspekts ir pateicība. Jēzus paziņoja: „Un nekā cilvēks neaizvairo Dievu, . . . kā vien [tie], kas neatzīst Viņa roku visās lietās un neklausā Viņa pavēlēm.”¹³ Kad mēs apskatām nepārspējamo lūgšanas dāvanu un neskaitāmās svētības, kas no tās izriet, patiesa novērtēšana pārpilda mūsu prātu un sirdi ar pateicību. Tādēļ — vai mums nevajadzētu regulāri un no sirds, cik labi vien varam, izrādīt mūsu mīļotajam Tēvam mūsu bezgalīgo pateicību par dievišķo lūgšanas dāvanu un Viņa atbildēm, kuras atbilst mūsu vajadzībām, motivējot mūs augt?

Es liecinu, ka Tēvs vienmēr atbildēs uz jūsu lūgšanām tajā veidā un laikā, kurš būs labākais jūsu mūžīgajai izaugsmei. Jēzus Kristus Vārdā, āmen.

ATSAUCES

1. M&D 19:28.

2. „Ak Dievs, mūsu Mūžīgais Tēvs, Tu lielais visu tautu Soģis, Tu, kas esi Visuma valdnieks, Tu, kas esi mūsu Tēvs un mūsu Dievs, kura bērni mēs esam, mēs raugāties uz Tevi ticībā šajā tumšajā un svinīgajā laikā. Lūdzu, dārgo Tēv, svētī mūs ar ticību. Svētī mūs ar mīlestību. Svētī mūs ar žēlsirdību mūsu sirdīs. Svētī mūs ar neatlaidību, lai izrautu briesmīgos ļaunumus, kas ir pasaulē. Sniedz aizsardzību un vadību tiem, kuri aktīvi

piedalās cīņas darbībās. Svētī tos; pasargā viņu dzīvi; pasargā tos no kaitējuma un ļaunuma. Sadzirdi viņu tuvinieku lūgšanas par viņu drošību. Mēs lūdzam par lielajām demokrātijām uz zemes, kuras Tu esi pārraudzījis, izveidojot valdības, kur pastāv miers, brīvība un demokrātiski procesi.

Ak, Tēvs, uzlūko ar žēlastību šo, mūsu pašu nāciju, un tās draugus šajā grūtajā laikā. Pasargā mūs un palīdzi mums vienmēr iet ticībā uz Tevi un Tavu mīļoto Dēlu, uz kura žēlastību mēs paļaujamies un uz kuru mēs raugāties kā uz mūsu Glābēju un mūsu Kungu. Svētī jautājumu par mieru un nes mums to ātri atpakaļ, mēs pazemīgi lūdzam Tevi, lūdzot, lai Tu piedotu mūsu augstprātību, piedotu mūsu grēkus, būtu pret mums laipns un labvēlīgs, un liec mūsu sirdīm vērsties uz Tevi mīlestībā. Mēs pazemīgi lūdzam Viņa Vārdā, kurš mūs visus mīl, patiesi Tā Kunga, Jēzus Kristus, mūsu Pestītāja un Glābēja Vārdā, āmen” („Till We Meet Again,” *Liahona*, 2002. g. janv., 105).

3. Conference Report, 1969. g. apr., 153.

4. M&D 88:64; pievienots uzsvērums; skat. arī 63., 65. p.

5. Skat. M&D 6:23, 36; M&D 8:2–3, 10; M&D 9:9.

6. M&D 9:8

7. Skat. Spencer W. Kimball, *The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball (1982), 252.

8. M&D 9:7–8, pievienots uzsvērums.

9. M&D 8:2, pievienots uzsvērums.

10. Skat. Ēnosa 1:3–5, 9–10.

11. M&D 9:9.

12. M&D 6:23.

13. M&D 59:21.